

hvor personalesammensætningen svarer til befolkningssammensætningen, for det ville være et fantastisk godt signal om, at vi vil gøre noget for at skabe arbejdspladser. Men det har altså intet at gøre med Dansk Folkepartis fuldstændig vanvittige og skingre tone om, hvad der foregår i den muslimske verden.

Jeg vil i øvrigt i al stilfærdighed gøre opmærksom på, at SF har været modstander af at sende danske tropper til Irak, hvor de nu har været med til at skabe et ragnarok, som har fremmet borgerkrig og et muslimsk styre. Det har Dansk Folkeparti til gengæld støttet. Vi har foreslået, at tropperne skal trækkes ud af Afghanistan, fordi vi ikke kan se værdien af deres tilstedeværelse, og det støtter Dansk Folkeparti, så der er altså en forskel mellem retorik og handling. Det glemmer Dansk Folkeparti, men jeg håber, at Venstre og De Konservative lytter ganske godt efter, hvad Dansk Folkeparti har gang i, og i hvilken retning de tvinger Danmark på den internationale scene.

Formanden:

Tak til hr. Ole Sohn. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Kl. 14.50

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Lad mig starte med at sige, hvad denne debat eller i hvert fald lovforslaget angiveligt handler om. Det handler om integrationsspørgsmål. Jeg synes, det er vigtigt at få understreget, at det er det, sagen handler om, fordi regeringen og Dansk Folkeparti har forsøgt at gøre debatten til en gang internt ævl og kævl om, hvem af de i øvrigt alle sammen meget danskfødte ordførere, der har været heroppe og sige noget under dette punkt, der må mene og skrive hvad.

Hvad er det så, regeringen har at byde på, når vi snakker integration, når vi snakker om at skabe et samfund med lighed for alle, plads til alle, arbejde til alle, bolig til alle og uddannelse til alle? Regeringens bud er at nedskære ydelserne for bestemte grupper i samfundet med den slet skjulte dagsorden, at det i særlig udstrækning skal gælde for nogle af de dårligst stillede. Det rammer i vid udstrækning de flygtninge og indvandrere, som har den dårligste uddannelsesbaggrund og dermed det største behov for hjælp til at få en ordentlig plads i samfundet og få et arbejde.

Lovforslaget indeholder nogle betragtninger om, hvordan vi skal modtage de mennesker,

som er flygtet fra et andet land og har fået opholdstilladelse her i landet. Ved ankomsten skal de bl.a. underskrive en erklæring, der skal vise, om de har forstået noget om det danske samfund. De skal f.eks. skrive under på, at de godt ved, det er forbudt at slå sine børn, at de godt ved, det er forbudt at udøve vold og ulovlig tvang over for sin ægtefælle, at de er imod terrorisme, og at de forstår de demokratiske værdier.

Vi er nogle, der mener, at det godt kan være det modsatte af integration, når man som ny i samfundet bliver mødt med krav om at underskrive nogle ting, som er dybt, dybt diskriminerende over for en hel gruppe. Man betragter det som noget nødvendigt og sætter dermed hele gruppen i modsætning til os andre, der er født her i landet. Det er det, der hedder at skære alle over én kam, det man også med et fint ord kalder stigmatisering af en hel gruppe mennesker, og det medvirker til det modsatte af integration. De folk betragter nemlig sig selv som andrerangs og mindreværdige, og de føler, at de skal udøve nogle særlige selvtugtelse for at kunne få plads i det danske samfund.

Det er årsagen til, at oppositionen har kritiseret og vil stemme imod dette lovforslag. Det er ikke udtryk for et ønske om at skabe integration, men det modsatte, nemlig diskrimination, og det vil medvirke til at skabe skel mellem befolkningsgrupper i stedet for at skabe sammenhold og skabe plads til alle i det danske samfund.

Jeg vil ikke tage hverken præster, forfattere eller nogen som helst andre til indtægt for mine eller Enhedslistens politiske synspunkter, og derfor mener jeg også, det er fejlagtigt at drage nogle forfatteres synspunkter ind i behandlingen af et lovforslag, som de rettelig ikke forholder sig til. Men hvad er det, regeringen gør? Regeringen kalder ifølge sit eget betænkningsskridt indholdet af det, forfatterne har skrevet, for utilstedelige beskyldninger. Men hvad er det, der står? Hvad er det, der er utilstedelige beskyldninger? Der står:

»Med lovgivningen som våben splitter vi familier ad, skiller forældre fra børn, mænd fra hustruer og sender politisk forfulgte i armene på deres forfølgere.«

Kl. 14.55

Problemet er jo, at det ikke er utilstedelige beskyldninger, men virkeligheden. Det er den virkelige konsekvens af den udlændingepolitik, der bliver ført af den nuværende regering med ført hånd af Dansk Folkeparti. Problemet er, at det er virkeligheden, og det er det, der medvir-